

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Mgr. M. Š.**, proti žalovanému: **Celní úřad pro Středočeský kraj**, se sídlem Washingtonova 1621/11, Praha 1, v řízení o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2021, č. j. 191663-3/2021-610000-12, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudci Krajského soudu v Praze Mgr. Ing. Petru Šuránkovi ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 54 Af 17/2021,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Praze Mgr. Ing. Petr Šuránek **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 54 Af 17/2021.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podáním ze dne 2. 8. 2021 namítl podjatost soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka, Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. Na výzvu soudu a poučení, že Mgr. Jitka Zavřelová již není přidělena ke krajskému soudu a Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D. není členem rozhodujícího senátu, reagoval žalobce tak, že trvá na námitce podjatosti vůči předsedovi senátu Mgr. Ing. Petru Šuránkovi. Námitku odůvodnil tím, že nynější případ může prokázat protiústavní rozměr dřívějších rozsudků tohoto soudce. Podstatou opakovaných sporů žalobce s celním úřadem je zjevná protiústavnost zákona o spotřebních daních, kterou žalobce namítá v různých řízeních od roku 2015 a kterou soudce Mgr. Ing. Petr Šuránek v předchozích rozhodnutích považoval za akademickou otázku, a svou nečinností a postupy v dalších řízeních bránil prokázání protiústavnosti. Obává se, aby soudce Mgr. Ing. Petr Šuránek nevyužil příležitosti a bránil mu a jeho společnosti všemi dostupnými prostředky v dosažení spravedlnosti. Požaduje, aby byl vyloučen ve všech současných a budoucích kauzách o protiústavnosti zákona o spotřebních daních.

[2] K námitce žalobce se vyjádřil soudce krajského soudu Mgr. Ing. Petr Šuránek s tím, že žalobce a společnost žalobce zná nanejvýše z úřední činnosti, nemá k němu žádný vztah, stejně jako k žádnému jinému účastníkovi řízení a na věci samé nemá žádný zájem. Výslovně odmítl, že by došlo nebo mělo dojít z jeho strany k jakékoliv snaze ovlivňovat

rozhodování v dalších věcech žalobce nebo mu jakkoliv bránit v dosažení spravedlnosti. Námitku podjatosti proto považuje za nedůvodnou.

[3] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“ Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována.

[4] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu plyne, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námítky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz náleze ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleze ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

[5] Integrovaná součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze tedy z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom výslovně stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Námitka podjatosti vznesená žalobcem vůči jmenovanému soudci krajského soudu nemůže obstát, neboť ji vztahuje k presumovanému „*postupu [...] v řízení o projednávané věci*“ a k „*rozhodování v jiných věcech*“, tj. k důvodům, jež podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou. Právní názor, který soudce Mgr. Ing. Petr Šuránek ve svých dřívějších

rozhodnutích zaujal, nemůže zpochybnit jeho nestrannost a být důvodem pro vyloučení z rozhodování v nynější věci, byť by se žalobci jevil jako nesprávný či nespravedlivý. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné jiné důvody, které by podjatosti soudce nasvědčovaly. Nesouhlas žalobce s předchozím rozhodováním soudce nemůže být důvodem jeho podjatosti.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal žalobcem vznesenou námitku podjatosti ve vztahu k soudci Mgr. Ing. Petru Šuránkovi důvodnou, proto rozhodl, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2022

Šonková

Mgr. Eva

předsedkyně senátu